

نسان نودینیان

Nodinian2103@aol.com

اعتصاب و مبارزات توده‌ای فضای اجتماعی و اعتراضی در تعدادی از کشورهای اروپایی را فراگرفته است.

دوشنبه ۲۰ سپتامبر اعتصاب و تظاهرات بزرگ کارگران و مردم شهر روتردام را در مرکز اخبار رسانه‌ها قرار داد. کارگران بندر روتردام دست از کار کشیدند و شهرداری شهر را اشغال کردند. اشغال و اعتصاب کارگران با حمایت وسیع کارگران و کارکنان جامعه روبرو شد. دانشجویان و دانش آموزان همراه معلمان با پیوستن به صفوف تظاهرات حمایت وسیع خود را از تظاهرات کارگران بندر روتردام اعلام کردند. بیش از ۴۰ هزار نفر علیه سیاستهای راست دولت "صرفه جویی" اقتصادی به خیابانها آمدند. تظاهرات ۲۰ سپتامبر و حمایت توده‌ای مردم بویژه دانش آموزان و معلمان مدارس نوید بخش افق تازه‌ای در میان کارگران و مردم در هلند است. افق مبارزه‌ای متحدانه آرمانخواه برای عدالت اجتماعی و همبستگی توده‌ای.

دوشنبه ۱۶ آگوست در بیش از ۹۰ شهر آلمان با شرکت بیش از نیم میلیون از کارگران و کارکنان علیه تخریب اجتماعی دولت ائتلافی و علیه بالابردن ساعات کار و کم کردن ممریهای اجتماعی مردم به خیابانها آمدند. با وجود عقب نشینی دولت و اصلاح طرح مشهور "هارتس۴" کارگران با گسترده کردن تظاهرات و اعتصابات کارگری خواهان پس گرفتن این طرح شدند و برای عقب راندن کامل دولت و کارفرمایان، با گسترده کردن اعتراضات کارگری که از حمایت مردم در ده ها شهر در آلمان برخوردار است، ادامه داده اند.

اعتراضات کارگران در هلند و آلمان، در یکسال گذشته در ابعاد میلیونی جریان داشته است. ۳ آوریل ۲۰۰۴ تظاهرات کارگران در آلمان توجه افکار عمومی دنیا را بخود جلب کرد. بیش از نیم میلیون از کارگران علیه حمله دولت ائتلافی سوسیال دمکرات و سبزه‌ها به خیابان آمدند. این تظاهراتها "قیام برای کار و عدالت اجتماعی" بود. قبل از این تظاهرات و اعتراضات کارگران و کارکنان در فرانسه و ایتالیا نوید تحرکات اعتراضی کارگران در ابعاد میلیونی را داد.

حمله به معیشت و دستمزد و ساعات کارگران و بخش عمده حقوق بگیران جامعه و کارمندان، روزانه بیشتر و بیشتر میشود. سیاست اقتصادی صرفه جویی و حملات بیرحمانه به معیشت توده عظیم کارگران در شکل کم کردن ممریها و مزایای اجتماعی در مدارس و آموزش و پرورش و

بیمارستانها و مزایای درمانی، توسط دولتها در اروپای مرکزی بیش از هر دوره بیشتر شده است. در هلند و آلمان عکس العمل کارگران در مقابل حملات دولت و کارفرمایان با عکس العمل اعتصاب و تظاهرات جواب گرفته است. در تظاهرات چند روز گذشته در بندر بزرگ روتردام (هلند) بیش از ۴۰ هزار نفر به خیابانها آمدند. ابعاد شرکت مردم در این تظاهرات برای دولت و اتحادیه ها قابل پیش بینی نبود، موج عظیمی از دانشجویان، دانش آموزان و معلمان و کارکنان در این روز به صف کارگران پیوستند. این همبستگی در نوع خودش بی نظیر بود و جامعه هلند و افکار عمومی را در مقابل یک افق تازه اجتماعی و اعتراضی متحدانه برای عقب نشینی به سیاستهای دولت، قرار داد. در آلمان علیه حملات دولت به معیشت و تلاش دولت برای بالا بردن ساعات کار تا سطح تحمیل ۴۰ و ۴۲ ساعت کار و کم کردن کمک هزینه های اجتماعی در چند ماه گذشته تظاهراتی گسترده ای تحت نام "مونتاک دمو" تظاهراتی دوشنبه در جریان است. در اوج اعتراضات کارگران بیش از نیم میلیون از کارگران به فراخوان اتحادیه های کارگری به خیابانهای شهرهای برلین، اشتوتگارت و کلن آمدند و به وضع موجود اعتراض کردند. قیام برای عدالت اجتماعی محور شعار تظاهر کنندگان بود. در ده سال گذشته بحران بیکاری بطور علاج ناپذیری دامنگیر جامعه آلمان است. هم اکنون بیش از پنج میلیون بیکار را دولت اعلام کرده است و هر روزه بر میزان بیکاری نیز افزوده میشود. نرخ تورم در دو سال گذشته بطور شگفت آوری رو به ازدیاد است و قدرت خرید و ادامه نرمهای جا افتاده زندگی مردم آلمان بویژه کارگران و کارمندان، زیر سوال رفته است. کارگران و خانواده های آنان هم اکنون در یک کشاکش سیاسی و طبقاتی با صاحبان شرکتهای بانکها و دولت قرار گرفته اند. اوضاع بد اقتصادی و بحران بیکاری و تورم همراه با موج اعتراض و نارضایتی کارگران، اتحادیه ها و احزاب سوسیال دمکرات را در بحران قرار داده است. کناره گیری کارگران از عضویت در اتحادیه ها و نا امیدی آنان به کارساز بودن اقدامات و مذاکرات اتحادیه ها با دولت و کارفرماها، بحران اتحادیه ها و حزب سوسیال دمکرات را جدی کرده است. شرودر صدراعظم آلمان و از حزب سوسیال دمکرات بر طرح مشهور "آگندا" یا رفرم در سال ۲۰۱۰، پافشاری میکند. در حالیکه بحران بیکاری هر روز عمیقتر و جدی تر گلوی کارگران و خانواده هایشان را میفشارد، دولت و کارفرماها به یک دستاورد تاریخی و طبقاتی کارگران، ۳۵ ساعت کار در هفته، حمله کرده اند.

اوضاع وخامت بار کنونی، حل بحران و جلوگیری از حملات دولت و کارفرماها هم اکنون با نیروی اعتراض و مبارزه و اعتصابات کارگری و حمایت وسیع و میلیونی مردم قابل حل است. اتحادیه های کارگری بی افق تر از هر دوره ای و ناتوانتر از همیشه شده اند. کارگران از اتحادیه ها فاصله میگیرند و فاکتور بیکاری میلیونی نیز بر میزان نفوذ و قدرت اتحادیه ها تاثیر گذاشته است. اتحادیه ها آزمایش خودشان را پس داده اند. افق مردم در مواجهه با وضعیت کنونی اعتراض

میلیونی و آرمانخواهی طبقاتی کارگران است. اعتصاب کارگران بندر روتردام و همبستگی وسیع اقشار اجتماعی جامعه از آنان بویژه دانش آموزان و معلمان شروع دوره جدید از اعتراض خیابانی در اروپا است.

کارگران و جامعه اروپایی بیش از هر دوره ای به مارکس و منصور حکمت و حزب سیاسی نیازمند است. حزب کمونیست کارگری ایران _حکمتیست بیش از هر دوره ای باید از طریق نشر ادبیات و آثار منصور حکمت در ظرفیت بالایی افق مبارزه طبقاتی کارگران در اروپا را به تحزب کمونیستی و حزب سیاسی مدعی قدرت رهنمون کند.

ما در اعتراض و مبارزات کارگران همدوش و همراه با آنان در اعتراضات کارگران و مردم شرکت میکنیم. و سعادت و سرنوشت خودمان را در گرو هر اندازه پیشروی مطالبات کارگران در به عقب راندن حملات دولت و کارفرماها میدانیم.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران _ حکمتیست در هلند و آلمان در ۲ اکتبر از مطالبات و خواستههای کارگران در آلمان پشتیبانی میکند و در اعتراض و مبارزه و تظاهرات کارگران علیه دولت و کارفرما فعالانه حضور دارد و همه مردم را به حمایت از مبارزات کارگری فرا میخواند.